
ODSZCZEPIĘCZY (1) *ai*

N pl subst odszcz(e)pi(e)ńcz(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niezgodny z zasadami wiary głoszonymi przez Chrystusa (z pozycji innowierców o katolikach) :

W połączeniu szeregowym: [Luter] Zás piŕze: Wŕzyŕtkie Vota, álbo obietnice wŕzyŕtkie/ nie tylko ła nie potrzebne/ [...] ále teŕ [...] odŕzczepieńcze/ przeciwne wŕzyŕtkim ŕwięty. ReszPrz 60.

Synonimy cf ODSZCZEPIĘSKI.

Cf **ODSZCZEPIENNY, ODSZCZEPIĘSKI, ODSZCZEPIONY**

LWil